

Boro Štrumbelj

Uresničevanje Nacionalnega programa športa 2014–2023 z vidika javnofinančnih sredstev

Implementation of the National Programme of Sport 2014–2023 in Terms of Public Finance

Izvleček

Raziskava analizira javno financiranje športa v Sloveniji v obdobju 2015–2023 s poudarkom na pregledu usklajenosti s cilji Nacionalnega programa športa (NPŠ) 2014–2023. Z uporabo metod mešanega raziskovanja obravnava podatke o financiranju športa s strani ministrstva, pristojnega za šport, lokalnih skupnosti, Fundacije za šport in evropskih sredstev. Ugotovitve kažejo pozitivno dinamiko v skupnem obsegu javnega financiranja, ki je v povprečju obsegalo 0,27 % BDP in se približalo cilju NPŠ sto evrov na prebivalca. Glavni financer so bile lokalne skupnosti, ki so prispevale skoraj tri četrtine javnih sredstev. Vendar je bilo ugotovljeno veliko odstopanje med načrtovano in dejansko porazdelitvijo sredstev: medtem ko je NPŠ dajal prednost vsebinskim športnim programom (cilj 40–45 %), je bil večji del sredstev dosledno namenjen športni infrastrukturi (povprečno 50,5 %). To se je zgodilo na račun financiranja športne vzgoje otrok in mladine ter programov, usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport. Raziskava sklepa, da kljub povečanemu vlaganju struktura financiranja ni podpirala strateških ciljev NPŠ, kar lahko dolgoročno ovira razvoj športnih talentov in ciljev javnega zdravja. Navedena so priporočila za večjo fiskalno usklajenost s strateškimi dokumenti in boljše izrabo evropskih sredstev.

Ključne besede: financiranje športa, javna sredstva, Nacionalni program športa, lokalne skupnosti, športna infrastruktura.

Abstract

This study analyses the public financing of sport in Slovenia between 2015 and 2023, focusing on the alignment with the objectives set by the National Sports Programme (NPS) 2014–2023. Using a mixed-methods approach, the research examines data about financing of sport from the ministry responsible for sport, local communities, the Sport Foundation, and European funds. The findings reveal a positive trend in the total volume of public funding, which averaged 0.27% of GDP, nearing the NPS target 100 € for citizen. Local communities were the primary financiers, contributing nearly three-quarters of all public funds. However, a significant discrepancy was identified between the planned and actual allocation of resources: while the NPS prioritised content-based sport programmes (target 40–45%), the majority of expenditure was consistently directed towards sports infrastructure (average 50.5%). This came at the expense of funding for youth sports and programmes aimed at quality and elite sports development. The study concludes that despite increased investment, the structure of financing did not support the strategic goals of the NPS, potentially hindering long-term talent development and public health outcomes. Recommendations are made for greater fiscal alignment with strategic documents and improved utilisation of European funds.

Keywords: sport financing, public funding, National Programme for Sport, local communities, sports infrastructure.

■ UVOD

Ob sprejetju novega Nacionalnega programa športa 2026–2035 je priložnost, da se ozremo na uresničevanje starega programa v obdobju od leta 2015 do 2023, ki ga je državni zbor sprejel 2. aprila 2014 in se je začel izvajati z letom 2015 tako na državni kot tudi lokalni ravni. Nacionalni program športa določa vizijo, cilje in razvojne usmeritve za vse ravni

športnega sistema – od vrhunškega in invalidskega do množičnega in rekreativnega športa za vse generacije. Z njim država vzpostavlja podlago za dolgoročno načrtovanje, financiranje in izvajanje športnih politik na nacionalni in lokalni ravni.

Šport in druge pojave oblike telesne dejavnosti so pomemben dejavnik pri oblikovanju zdravega življenjskega

sloga, krepitvi družbene kohezije, spodbujanju medgeneracijskega sodelovanja in razvoju pozitivnih vrednot, kot so solidarnost, vztrajnost in fair play, kar ima ključen vpliv na kakovost življenja posameznika in celotne družbe (Bailey, 2006; Coakley, 2015; WHO, 2018).

Šport je pomemben tudi za identiteto naroda, saj lahko deluje kot simbol skupne pripadnosti, nacionalnega ponosa in kulturne prepoznavnosti, hkrati pa povezuje posameznike prek skupnih vrednot in kolektivne športne izkušnje (Bairner, 2001).

Zaradi vsega navedenega ima pomembno mesto v slovenski in širši evropski družbi, na kar kaže tudi Lizbonska pogodba, ki prvič v zgodovini Evropske unije priznava šport kot področje s posebnimi družbenimi in izobraževalnimi razsežnostmi ter poudarja njegovo vlogo pri spodbujanju poštenosti, solidarnosti, socialne vključenosti in mednarodnega sodelovanja (European Union, 2007). O pomenu športa v Sloveniji kaže tudi dejstvo, da je državni zbor 18. junija 2020 sprejel spremembo zakona o praznikih in dela prostih dnevih ter razglasil praznik športa v Sloveniji – znan tudi kot dan slovenskega športa, ki se praznuje 23. septembra, ki pa ni dela prost dan. Na ta dan se izvajajo številne športne dejavnosti po vsej Sloveniji.

Iz vsega navedenega izhaja, da je šport eno od pomembnih področij javnega interesa v republiki Sloveniji. To pomeni, da država oziroma lokalne skupnosti prepoznavajo šport kot družbeno pomembno dejavnost, ki prispeva k zdravju, vzgoji, socialni vključenosti, širjenju pozitivnih vrednot, povezovanju ljudi različnih starosti, kultur in družbenih slojev,

nacionalni identiteti in mednarodnemu ugledu republike Slovenije.

Javni interes v športu se določa z zakonodajo (Zakon o športu – ZŠpo-1, 2017) in s strateškima dokumentoma, ki ju na državni ravni sprejmeta državni zbor (Nacionalni program športa; v nadaljevanju: NPŠ) in vlada (Izvedbeni načrt nacionalnega programa športa). Zakon o športu določa področja javnega interesa, načini njegovega uresničevanja pa so v skladu z zakonom o športu podrobneje opredeljeni prek strateških ciljev in ukrepov za posamezna področja v NPŠ in izvedbenem načrtu NPŠ, kjer so podrobneje opredeljene dejavnosti posameznih deležnikov v športu in njihovo financiranje iz javnih sredstev. V NPŠ je opredeljena tudi zelena struktura izdatkov za letne programe športa. Uresničevanje sprejetih dokumentov, njihovih ciljev in ukrepov poteka prek financiranja z letnimi programi športa z določitvijo področij, ki jih država oziroma lokalna skupnost v določenem letu sofinancira (rekreacija, šport otrok in mladine, vrhunski šport, šport invalidov ipd.). Glede na usmeritve nacionalnega programa morajo v skladu z zakonom o športu lokalne skupnosti in država sofinancirati šport po merilih za izbor in uresničevanje letnih programov, ki jim morajo zadostiti posamezni nosilci in izvajalci športne dejavnosti. Za uresničevanje in spremljanje programa na lokalni ravni je odgovoren občinski svet, prav tako o višini finančnih sredstev, namenjenih različnim programom za športno dejavnost, odloča občinski svet, na državni ravni pa vlada. Namen raziskave je pregle dati financiranje slovenskega športa v obdobju od leta 2015 do 2023 z vidika javnega financiranja (sredstva pristojnega ministrstva za šport, Fundacije za šport, lokalnih skupnosti in evropskih sredstev za šport) ter uresničevanje predvidenega financiranja in strukture, zapisane v NPŠ 2014–2023.

■ METODE

Raziskava temelji na analizi javnofinančnih virov za šport v Sloveniji v obdobju 2015–2023. Podatki so bili pridobljeni iz uradnih evidenc Zavoda za šport Planica, ki vodi zbirne podatke o financiranju športa, objavljeni pa so v javno dostopnih publikacijah Šport v številkah od leta 2017 do leta 2023. Dopolnjeni so z javno dostopnimi poročili Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport (MIZŠ) ter Ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport (MGTŠ), Fundacije za šport (FŠO), občinskih proračunov in evropskih razpisov za šport.

V analizo so bili vključeni štirje glavni viri javnih sredstev:

- sredstva ministrstva, pristojnega za šport (MIZŠ),
- sredstva lokalnih skupnosti (LS),
- sredstva Fundacije za šport (FŠO),
- evropska sredstva, namenjena športnim projektom in programom.

Podatki so bili analizirani na dveh ravneh:

1. Makroraven – delež javnofinančnih sredstev za šport glede na bruto domači proizvod (BDP) v obravnavanem obdobju.
2. Mikroraven – povprečni znesek javnih sredstev za šport na prebivalca in njihova porazdelitev med posameznimi programskimi področji, kakor jih določa Nacionalni program športa (NPŠ) 2014–2023.

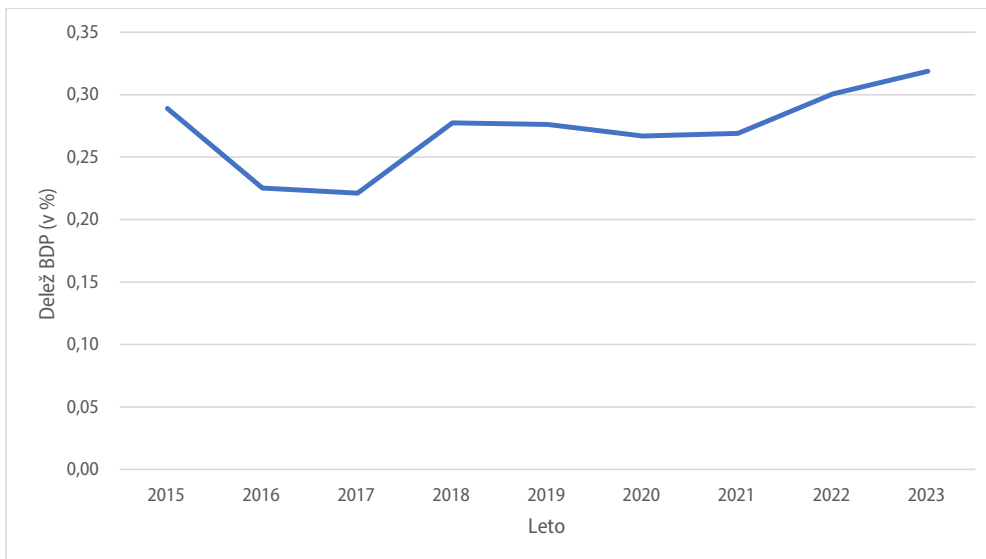
Za prikaz dinamike financiranja so bile uporabljene deskriptivne statistične metode (izračun povprečij, deležev, trendov) in grafični prikazi (časovne vrste, stolpčni diagrami, primerjalne tabele). Poseben poudarek je bil na primerjavi med načrtovano strukturo financiranja, zapisano v NPŠ, in dejansko izvedbo v izbranem obdobju.

■ REZULTATI

Na Sliki 1 so prikazana vsa javnofinančna sredstva za šport v razmerju do bruto družbenega proizvoda od leta 2015 do leta 2023.

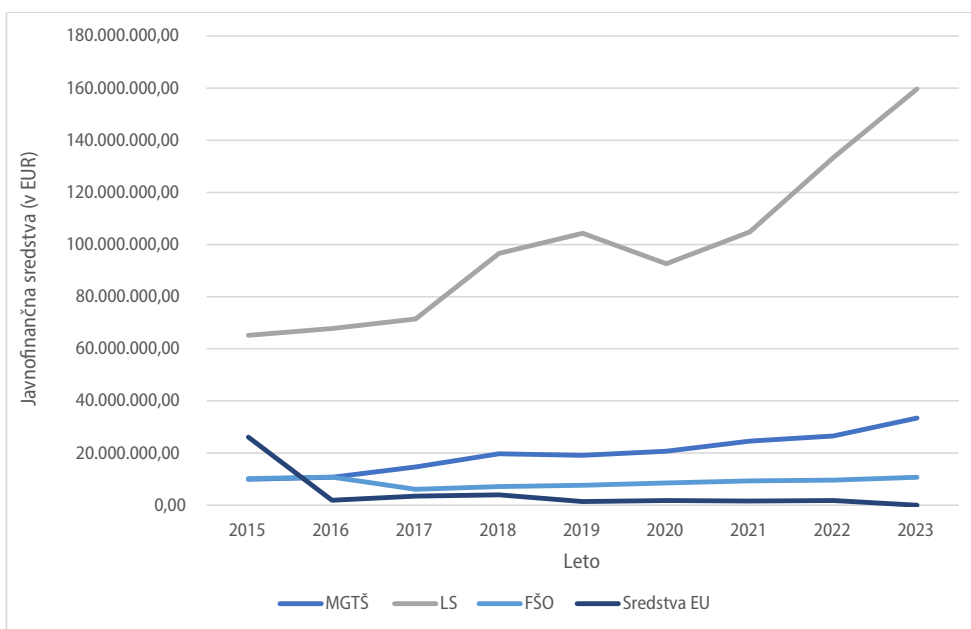
Javna sredstva za šport so se gibala od 0,22 % BDP v letu 2017 do 0,32 % BDP v letu 2023. V povprečju so v obdobju 2015–2023 javna sredstva za šport obsegala 0,27 % BDP.

Iz Slike 2 je razvidno, da so najpomembnejši javnofinančni financerji slovenskega športa lokalne skupnosti, ki so za šport od leta 2015 do 2023 namenile skupno 895.632.711 evrov. Sledi ministrstvo, pristojno za šport, s 179.553.276 evrov. Fundacija za šport je skupno sofinancirala šport z 80.261.249 evrov, evropskih sredstev pa je bilo v tem obdobju 42.092.049 evrov. Skupno je bilo za slovenski šport v tem obdobju namenjenih 1.197.539.286 evrov javnofinančnih virov.

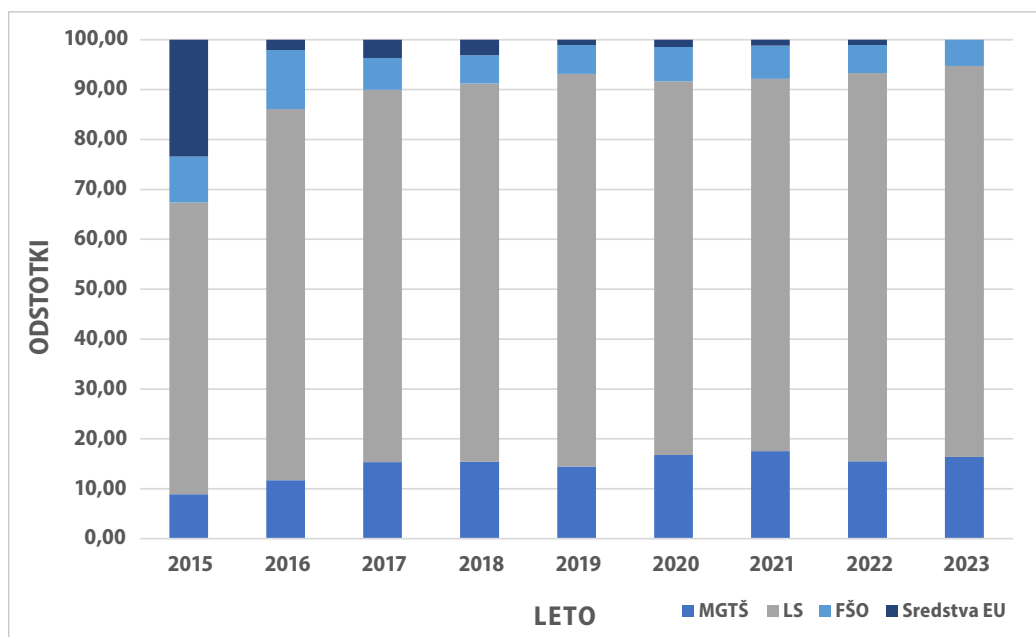
Slika 1. Javnofinančna sredstva za šport v razmerju do bruto družbenega proizvoda (BDP)

(Vir: Zavod za šport Planica)

Slika 2. Javnofinančna sredstva za šport v obdobju 2015–2023

(Vir: Zavod za šport Planica)

Slika 3. Delež države, lokalnih skupnosti, Fundacije za šport in evropskih sredstev, namenjenih športu (Vir: Zavod za šport Planica)

Tabela 1:
Javna sredstva za šport na prebivalca v obdobju 2015–2023 (v EUR)

Sredstva	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
MIZŠ	4,82	5,17	7,10	9,54	9,21	9,88	11,69	12,62	15,76
LS	31,59	32,82	34,57	46,73	50,11	44,18	49,76	63,23	75,28
FŠO	4,96	5,23	2,96	3,47	3,69	4,06	4,45	4,58	5,07
EU	12,66	0,91	1,69	1,93	0,67	0,86	0,77	0,85	0,00
Skupaj	54,03	44,12	46,33	61,67	63,69	58,97	66,67	81,28	96,11

(MIZŠ = Ministrstvo za znanost, izobraževanje in šport; LS = lokalne skupnosti; FŠO = Fundacija za šport; EU = evropska sredstva; vir: Zavod za šport Planica – še neobjavljeni podatki)

V celotnem obdobju financiranja 2015–2023 je bil delež države 14,99 %, lokalnih skupnosti 74,79 %, Fundacije za šport 6,70 %, evropskih sredstev pa je bilo 3,51 %.

Na Sliki 2 je prikazano gibanje vseh javnofinančnih sredstev za šport v obdobju 2015–2023, v Tabeli 1 pa enaki podatki na prebivalca. Podatki kažejo izrazite medletne razlike in splošen trend rasti. V začetnem delu obdobja (2015–2016) je zaznan upad skupnih sredstev, kar je predvsem posledica zmanjšanja evropskih virov financiranja. Od leta 2017 je sledila postopna rast, ki je vrh dosegla leta 2023, ko so javnofinančna sredstva presegla 96 evrov na prebivalca. To pomeni približno 78-odstotno povečanje v primerjavi z izhodišnim letom 2015. Revalorizirana največja javnofinančna sredstva na prebivalca v letu 2023 v primerjavi z izhodišnim letom 2015 pa so bila 80,98 evra na prebivalca (vir: Zavod za šport Planica).

Največji delež javnih sredstev so v celotnem obdobju zagotavljale lokalne skupnosti, ki so v povprečju prispevale skoraj tri četrtine vseh sredstev. Njihova vloga se je proti koncu obdobja še okrepila, saj so leta 2023 sredstva lokalnih skupnosti znašala več kot 75 evrov na prebivalca. Drugi pomemben vir financiranja je bilo ministrstvo, pristojno za šport, katerega sredstva so stabilno naraščala in se v celotnem obdobju povečala za več kot 200 %. Nasprotno so sredstva Fundacije za šport ostajala razmeroma stabilna, a v manjšem obsegu, medtem ko so evropska sredstva kazala izrazito nestanovitnost – v začetku obdobja so pomenila pomemben delež, proti koncu pa skoraj popolnoma izpadla. Razlog za prekinitev financiranja športne infrastrukture po letu 2015 je bil v prenehanju financiranja športne infrastrukture v celotni Evropski uniji z evropskimi sredstvi. Nadaljnji upad evropskih sredstev se je zgodil s prenehanjem programa Zdrav življenjski slog 31. avgusta 2018 evropskega socialnega sklada (ESS) in konec projekta Usposabljanje v športu konec novembra 2022.

Tabela 2:

Primerjava realizirane strukture izdatkov za letne programe športa (LPŠ) v izbranih letih glede na želeno strukturo, zapisano v NPŠ 2014–2023

Vsebina	R 2015	P 2018	R 2018	P 2023	R 2023
PROGRAMI ŠPORTA	33,6	40,0	36,3	45,0	24,9
Prostočasna športna vzgoja otrok in mladine	6,1	2,3	6,5	3,5	3,0
Športna vzgoja otrok in mladine s posebnimi potrebami	0,0	0,0	0,1	0,0	0,1
Obštudijske športne dejavnosti	0,1	0,1	0,2	0,2	0,1
Športna vzgoja otrok in mladine, usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport	15,5	23,0	15,8	23,0	12,5
Kakovostni šport	2,3	2,0	2,4	2,2	1,5
Vrhunski šport	7,9	8,0	9,0	8,4	6,5
Šport invalidov	0,2	0,8	0,2	0,8	0,1
Športna rekreacija	1,3	3,0	1,9	4,4	1,0
Šport starejših	0,2	0,8	0,3	1,5	0,2
ŠPORTNI OBJEKTI IN NARAVNE POVRŠINE ZA ŠPORT	52,7	43,5	52,0	35,4	59,3
RAZVOJNE DEJAVNOSTI V ŠPORTU	1,9	4,0	2,7	5,0	1,3
ORGANIZIRANOST V ŠPORTU	8,4	7,0	9,4	8,0	12,0
ŠPORTNE PRIREDITVE IN PROMOCIJA ŠPORTA	3,3	5,3	4,0	6,5	4,8
DRUŽBENA IN OKOLJSKA ODGOVORNOST V ŠPORTU	0,1	0,2	0,2	0,3	0,2

Legenda: R = realizirana struktura; P = predvidena struktura

Tabela 2 prikazuje primerjavo realizirane strukture izdatkov za letne programe športa (LPŠ) z načrtovano oziroma želeno strukturo, določeno v Nacionalnem programu športa (NPŠ) 2014–2023. Rezultati kažejo na večja odstopanja med predvideno in dejansko porazdelitvijo sredstev, zlasti pri programih športa in športnih objektih.

Delež sredstev za programe športa je bil v izbranih letih praviloma manjši od načrtovanega. Leta 2015 in 2018 je realizacija (33,6 % oziroma 36,3 %) zaostajala za predvideno strukturo (40 % oziroma 45 %), v letu 2023 pa je delež še dodatno upadel na 24,9 %. V povprečju so programi športa v celotnem obdobju 2015–2023 obsegali le 34,8 % izdatkov, kar je precej pod ciljno vrednostjo, predvideno z NPŠ. Znotraj te kategorije je bil izrazit upad pri športni vzgoji otrok in mladine, usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport (s 15,5 % leta 2015 na 12,5 % leta 2023) ter pri vrhunskem športu (s 7,9 % na 6,5 %).

Nasprotno je bil pri športnih objektih in naravnih površinah zaznan izrazit presežek glede na načrt. Medtem ko je NPŠ predvidel, da se za objekte leta 2018 nameni 43,5 %, leta 2023 pa 35,4 % sredstev, so dejanske vrednosti v opazovanem obdobju znašale med 52,0 % leta 2018 in 59,3 % leta 2023 s povprečjem 50,5 % v celotnem obdobju 2015–2023. Ta delež kaže, da so sredstva za infrastrukturo prevladovala nad vsebinskimi programi športa, kar je v nasprotju s predvideno strukturo izdatkov v NPŠ.

Organiziranost v športu je obsegala nekoliko večji delež od predvidenega (npr. 12,0 % v letu 2023 v primerjavi z načrtovanimi 8,0 %), kar nakazuje krepitev institucionalne podpore športnim organizacijam. Za razvojne dejavnosti v športu so bila v celotnem obdobju nominalno namenjena podobna sredstva, proporcionalno pa so se zlasti v letu 2023 precej znižala predvsem zaradi velikega skupnega povečanja javnofinančnih izdatkov lokalnih skupnosti za šport, ki pa v skladu z NPŠ in izvedbenim načrtom NPŠ ne financirajo razvojnih dejavnosti v športu. Financiranje športnih prireditev in promocija športa ter družbena in okoljska odgovornost so ostali v mejah načrtovanega, vendar z majhnimi deleži celotne strukture.

■ RAZPRAVA

Rezultati raziskave kažejo, da se je financiranje športa v Sloveniji v obdobju 2015–2023 povečevalo, vendar ob opaznih neskladjih glede na cilje Nacionalnega programa športa 2014–2023. Največji delež sredstev so zagotavljale lokalne skupnosti, ki so v povprečju prispevale skoraj tri četrtine vseh javnofinančnih sredstev. Takšen model financiranja kaže na visoko stopnjo decentralizacije, kar lahko pomeni prednost pri prilagajanju lokalnim potrebam, hkrati pa pomeni tveganje za nastanek regionalnih razlik v dostopnosti športnih programov (Coakley, 2015; Doupona, 2012).

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport je v analiziranem obdobju stabilno povečevalo sredstva, kar potrjuje strateško prepoznavanje športa kot pomembnega družbenega področja. Nasprotno pa so evropska sredstva izkazala izrazito nestanovitnost in so proti koncu obdobja praktično izpadla, kar potrjuje ugotovitve, da evropski projekti pomenijo dodano vrednost, a ne trajnostnega vira financiranja (European Commission, 2021).

Analiza deleža javnofinančnih sredstev glede na bruto domači proizvod (BDP) pokaže, da je Slovenija za šport namenjala povprečno 0,27 % BDP. To je blizu spodnji meji evropskega povprečja, ki se giblje med 0,2 % in 0,8 % BDP (Breuer in Hallmann, 2011; Andreff, 2011). Skandinavske države vlagajo več (0,3–0,5 % BDP), saj šport obravnavajo kot del širše socialne politike (Bergsgard in Norberg, 2010), medtem ko Slovenija ostaja bližje srednjeevropskemu povprečju.

Nacionalni program športa 2014–2023 je predvideval, da bi postopno prišli do javnofinančnih sredstev sto evrov na prebivalca. Temu cilju smo se postopno približevali in leta 2023 prišli na približno 96 evrov na prebivalca, če pogledamo revalorizirano vrednost, pa na približno 81 evrov na prebivalca. Cilja iz NPŠ nam tako v desetletnem obdobju ni uspelo uresničiti, smo se mu pa s postopnim povečevanjem sredstev približali.

Primerjava načrtovane in realizirane strukture izdatkov razkriva pomembna odstopanja. Delež sredstev za programe športa je bil manjši od načrtovanega, medtem ko so sredstva za športne objekte presegala ciljne deleže. V povprečju je bilo v obdobju 2015–2023 za športne programe namenjenih 34,8 % (cilj: 40–45 %), za objekte pa 50,5 % (cilj: 35–43 %). Pri tem je treba opozoriti, da je bila že leta 2012 opravljena analiza šolske športne infrastrukture (Jurak idr., 2012). Kot je pokazala, je bila šolska športna infrastruktura takrat v povprečju stara 27 let, za preostalo športno infrastrukturo pa se ocenjuje, da je v povprečju starejša od 40 let. Sredstva za športno infrastrukturo v večjem deležu zagotavljajo lokalne skupnosti. V celotnem obdobju so bila namenjena tako investicijskemu vzdrževanju kot tudi novogradnjam (npr. pokriti bazeni v Novi Gorici, Slovenj Gradcu, Novem mestu in Ljubljani). V tem obdobju je bil leta 2022 sprejet zakon o zagotavljanju finančnih sredstev za investicije v športno infrastrukturo v Republiki Sloveniji v letih od 2023 do 2027, ki do leta 2027 zagotavlja dodatna sredstva za športno infrastrukturo, na naše podatke pa vpliva predvsem v letu 2023, ko so se prvič črpala predvidena sredstva. Z ozirom, da imajo država in lokalne skupnosti dolžnost ustvarjati javno športno infrastrukturo za kakovostno ukvarjanje prebivalcev s športom, pa vseeno to pomeni, da so bila sredstva prednostno usmerjena v infrastrukturo na račun vsebinskih programov. Takšna struktura lahko dolgoročno zmanjša dostopnost kakovostnih

športnih vsebin, zlasti za otroke in mladino, kar pa je v nasprotju s cilji spodbujanja telesne dejavnosti in javnega zdravja (Bailey, 2006; WHO, 2018; Doupona, 2019). Ta ugotovitev je pomembna tudi z vidika prenehanja evropskega projekta Zdrav življenjski slog konec leta 2015, ki je dokazano s sistemom spremljanja športnovzgojnega kartona kazal pozitivne učinke na gibalne sposobnosti šolske populacije.

Posebej problematičen je upad deleža sredstev za športno vzgojo otrok in mladine, usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport, saj lahko to vpliva na dolgoročni razvoj športnih talentov in konkurenčnost slovenskega športa na mednarodni ravni (De Bosscher idr., 2015). Hkrati je majhna stabilnost evropskih sredstev zmanjšala razpršenost virov financiranja ter povečala odvisnost od nacionalnih in lokalnih proračunov, kar je v obdobju gospodarskih kriz dodatno tvegano (Andreff, 2011).

Sklepne ugotovitve potrjujejo, da je bil dosežen napredek v skupnem obsegu javnofinančnega vlaganja v šport, vendar struktura porabe ni sledila ciljem NPŠ. Za prihodnost bo ključno okrepiti financiranje športnih programov, izboljšati črpanje evropskih sredstev ter zagotoviti večjo usklajenost med strateškimi dokumenti in dejansko porabo.

■ ZAKLJUČEK

Raziskava je pokazala, da se je obseg javnofinančnih sredstev za šport v Sloveniji v obdobju 2015–2023 povečal, predvsem zaradi rasti vložkov lokalnih skupnosti in ministrstva. Povprečni delež sredstev v tem obdobju je znašal 0,27 % BDP, s čimer se je Slovenija uvrstila ob bok povprečju nekaterih evropskih držav, vendar pod ravni tistih, ki šport obravnavajo kot ključni del družbene blaginje. Kljub splošni rasti pa struktura porabe sredstev ni sledila ciljem NPŠ – prevelik delež je bil namenjen športni infrastrukturi, premalo pa vsebinskim programom, zlasti športni vzgoji otrok in mladine.

Za prihodnje obdobje je priporočljivo zagotoviti večjo usklajenost med strateškimi dokumenti in dejansko izvedbo, okrepiti vlaganja v programe športa ter poskušati razviti trajnejše mehanizme pridobivanja evropskih sredstev. Le tako bo mogoče zagotoviti dolgoročno stabilno in uravnoteženo financiranje slovenskega športa, ki bo hkrati prispevalo k razvoju športnih talentov, zagotavljanju možnosti za vrhunske športne rezultate in krepitvi javnega zdravja vseh generacij Slovencev.

LITERATURA

1. Andreff, W. (2011). Some comparative economics of the organization of sports: Competition and regulation in North American vs. European professional team sports leagues. *European Journal of Comparative Economics*, 8(1), 3–27.
2. Bailey, R. (2006). Physical education and sport in schools: A review of benefits and outcomes. *Journal of School Health*, 76(8), 397–401. <https://doi.org/10.1111/j.1746-1561.2006.00132.x>
3. Bairner, A. (2001). *Sport, nationalism, and globalization: European and North American perspectives*. SUNY Press.
4. Bergsgard, N. A., in Norberg, J. R. (2010). Sports policy and politics – The Scandinavian way. *Sport in Society*, 13(4), 567–582. <https://doi.org/10.1080/17430431003616347>
5. Breuer, C., in Hallmann, K. (2011). Funding of sport in the European Union. European Commission.
6. Coakley, J. (2015). *Sports in society: Issues and controversies* (11th ed.). McGraw-Hill.
7. De Bosscher, V., Shibli, S., Westerbeek, H., in van Bottenburg, M. (2015). Successful elite sport policies: An international comparison of the Sports Policy factors Leading to International Sporting Success (SPLISS 2.0) in 15 nations. Meyer & Meyer.
8. Doupona, M. (2012). Športna politika v Sloveniji: med državo in civilno družbo. *Šport*, 60(1/2), 4–10.
9. Doupona, M. (2019). Nacionalni program športa kot temelj razvoja športne politike. *Šport*, 67(3/4), 3–11.
10. European Commission. (2021). Study on the financing of grassroots sports in the EU. Publications Office of the European Union.
11. European Union. (2007). Treaty of Lisbon amending the Treaty on European Union and the Treaty establishing the European Community. Official Journal of the European Union, C306.
12. Jurak, G., Strel, J., Kovač, M., Starc, G., Leskošek, B., Bučar Pajek, M., Filipčič, T., Kolar, E., in Bednarik, J. (2012). *Analiza šolskega športnega prostora s smernicami za nadaljnje investicije*. Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport.
13. Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport Republike Slovenije. (2014). Nacionalni program športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023. https://www.gov.si/assets/ministrstva/MIZS/Dokumenti/Direktorat-za-sport/Strokovni-svet-RS-za-sport/NPS_2014_DO_2023.pdf
14. Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport Republike Slovenije. (2014). Izvedbeni načrt Nacionalnega programa športa v Republiki Sloveniji 2014–2023. <https://www.gov.si/assets/ministrstva/MGTS/Dokumenti/Direktorat-za-sport/Strokovni-svet-RS-za-sport/Izvedbeni-nacrt-nacionalnega-programa-sporta-v-Republiki-Sloveniji-2014-2023.pdf>
15. Republika Slovenija. (2022). Zakon o zagotavljanju finančnih sredstev za investicije v športno infrastrukturo v Republiki Sloveniji v letih od 2023 do 2027 (Uradni list RS ali PIS URL).
16. Republika Slovenija. (2017). Zakon o športu (ZŠpo-1). Uradni list RS, št. 29/17, 21/18 – ZNOrg, 82/20, 3/22 – ZDeb, 44/22 – ZOŠT-1 in 130/22. <https://www.uradni-list.si>
17. Storm, R. K., in Nielsen, K. (2012). Sports in Scandinavia: Sport policy and participation. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 4(3), 405–418. <https://doi.org/10.1080/19406940.2012.724034>
18. World Health Organization. (2018). Global action plan on physical activity 2018–2030: More active people for a healthier world. WHO Press.
19. Zavod za šport Republike Slovenije Planica. (2017). Šport v številkah 2017. Zavod za šport Republike Slovenije Planica. https://www.zsrs-planica.si/PageFiles/Sportni_almanah_2017-WEB.pdf
20. Zavod za šport Republike Slovenije Planica. (2018). Šport v številkah 2018. Zavod za šport Republike Slovenije Planica. https://www.zsrs-planica.si/PageFiles/Sportni_almanah_2018.pdf
21. Zavod za šport Republike Slovenije Planica. (2019). Šport v številkah 2019. Zavod za šport Republike Slovenije Planica. https://www.zsrs-planica.si/PageFiles/Sportni_almanah_2019.pdf
22. Zavod za šport Republike Slovenije Planica. (2020). Šport v številkah 2020. Zavod za šport Republike Slovenije Planica. https://www.zsrs-planica.si/PageFiles/Sport_v_stevilkah_9_2020_WEB.pdf
23. Zavod za šport Republike Slovenije Planica. (2021). Šport v številkah 2021. Zavod za šport Republike Slovenije Planica. https://www.zsrs-planica.si/PageFiles/Sport_v_stevilkah_2021_WEB.pdf
24. Zavod za šport Republike Slovenije Planica. (2023). Šport v številkah 2023. Zavod za šport Republike Slovenije Planica. https://www.zsrs-planica.si/PageFiles/SPORT_v_STEVILKAH_2023.pdf

dr. Boro Štrumbelj, doc.
Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport
boro.strumbelj@fsp.uni-lj.si